

γυνή τις, συνωδευμένη ἀπὸ τρία τῶν τέκνων της, ὠδοιποροῦσε μὲ χαμουλκόν, — ἦτοι ὄχημα χωρὶς τροχούς, ἐπὶ τῆς χιόνος συρόμενον, — ἴδε λύκους κατόπιν αὐτῆς. Ἀμέσως ἔβαλε τὸν ἵππον εἰς τὸ πλεόν γοργὸν αὐτοῦ τρέξιμον, καὶ τὸν ἤλαυνε πρὸς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὅστις δὲν ἦτο πολὺ μακρὰν. Ἄλλ' εἰς μάτην, καθότι τὰ θηριώδη ζῶα ὄλονεν τὴν ἐπρόφθασαν, ἔ τέλος ἦσαν ἔτοιμα νὰ ὀρμήσωσι κατὰ τοῦ χαμουλκοῦ. Πρὸς διαφύλαξιν λοιπὸν τῆς ἰδίας της ζωῆς ἔ τῆς τῶν ἐπιλοίπων τέκνων, ἔλαβε τώρα ἡ ἀθλία, σχεδὸν παράφρων γυνή ἐν ἀπὸ τὰ βρέφη της, ἔ τὸ ἔρριψε θῆρευμα εἰς τοὺς αἰμοδιψεῖς διώκτας. Τοῦτο ἔστησε τὸν δρόμον αὐτῶν διὰ μίαν στιγμήν· ἀλλ' ἀφοῦ κατέφαγαν τὸ μικρὸν ἀθῶον, ἀνενέωσαν τὴν δίωξιν, καὶ δευτέραν φοράν ἐπρόφθασαν τὸν χαμουλκόν. Ἡ μήτηρ, ἀπληπισμένη, κατέφυγεν εἰς τὸ αὐτὸ φοικῶδες μέσον, καὶ ἔρριπεν εἰς τοὺς θηριώδεις ἐχθρούς ἐν ἄλλο ἀπὸ τὰ τέκνα της. Διὰ νὰ συντέμω τὸ θλιβερόν τοῦτο διήγημα, τρίτον τέκνον ἐθυσιάσθη παρομοίως. Μετ' ὀλίγον δὲ, ἡ τρισαθλία γυνή, τῆς ὁποίας εὐκολώτερον δύναται τις νὰ συλλάβῃ παρὰ νὰ περιγράψῃ τὰ αἰσθήματα, ἔφθασε σῶα εἰς τὸν οἶκόν της. Ἐδῶ ἐδιηγῆθη τὰ συμβεβηκότα, καὶ ἐπροσπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διαγωγὴν αὐτῆς, περιγράφουσα τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε καταστήσει. Χωρικός τις ὁμοῦ, παρευρεθεὶς ἐκεῖ, καὶ ἀκούσας τὸ διήγημα, ἐσήκωσεν ἄξινην, καὶ μὲ μίαν πληγὴν τῆς ἐδιχοτόμησε τὸ κρανίον, λέγων, συγχρόνως, ὅτι μήτηρ, ἦτις ἠδύνατο νὰ θυσιάσῃ οὕτω τὰ τέκνα της πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἰδίας της ζωῆς, δὲν ἦτο πλεόν ἀξία νὰ ζῆ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐφυλακώθη, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ἐσυγχώρησεν ἀκολούθως.

Ὁ λύκος μνημονεύεται εἰς διάφορα μέρη τῶν Γραφῶν, καθὼς εἰς Γενέσεως μθ'. 27, ὅπου ὁ Ἰακώβ προφητεύει περὶ τοῦ Βενιαμίν, ὅτι 'θέλει εἶσθαι λύκος ἄρπαξ· τὸ πρῶν θέλει κατατρώγειν τὸ θῆρευμα, καὶ τὸ ἐσπέρας θέλει διαιρεῖν τὰ λάφυρα' καὶ εἰς Ματθαίου ζ'. 15, ὅπου οἱ ψευδοπροφῆται παραβάλλονται μὲ τὸν ἄπιστον καὶ πανοῦργον τοῦτον ἐχθρόν, 'Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες.'

Ὁ ΠΑΡΑΒΑΙΝΩΝ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ βλάπτει μάλιστα τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ ΔΙΚΑΙΟΣ ἐπιμελεῖται τὴν ζωὴν τοῦ κτήνου του· τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν εἶναι ἀνελεῆμονα.—ΣΟΔΟΜΩΝ.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ.

Ἡ ΕΞΗΣ περιγραφή τῶν παθῶν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, κατὰ τὸ 1812, δείχνει καθαρότατα πόσον μεγάλα εἶναι κάποτε τὰ τοῦ πολέμου δεινά.

Ὁ χειμὼν τώρα μᾶς ἐπρόφθασεν· ἐπιβαρύνων δὲ τὰ πάθη ἐκάστου, ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν, ἡ ὁποία ἕως τώρα μᾶς εἶχεν ὑποβαστάξειν. Ἀπὸ τοῦ νῦν μεμονωμένοι καὶ ἀτομικοὶ ἀγῶνες μόνον παριστάνοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἔως καὶ οἱ καλῆτεροι δὲν εἶχαν πλεόν κάμμιαν ἐντροπήν. Πᾶσα ὄπλων ἀδελφότης ἐλησημονήθη· ὅλα τὰ δεσμὰ τῆς κοινωνίας διελύθησαν· ἡ ὑπερβολικὴ ταλαιπωρία τοὺς εἶχεν ἀποθηριώσειν. Ἡ καταφθέρουσα πείνα, ἀφαιρέσασα πᾶν αἰσθημα ἀνθρωπικόν, ἀφήκε μόνον τὸ πρὸς διαφύλαξιν τῆς ζωῆς κτηνώδες ἐνστικτα.

Ἐξωμοιώθησαν, τρόπον τινά, μὲ τὸ τραχὺ ἔ βάρβαρον κλίμα. Ὡς οἱ χειρότεροι τῶν ἀγρίων, οἱ δυνατοὶ ἐπιπταν ἐπάνω εἰς τοὺς ἀδυνάτους, καὶ τῶν ἠρπαζαν ὅτι ἐκρατοῦσαν· προθύμως ἐπερικύκλωναν τοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ πολλάκις κἂν δὲν ἐπρόσμεναν τὴν τελευταίαν πνοὴν πρὶν τοὺς γυμνώσωσιν. Ὅταν ἄλογόν τι ἐπιπτεν, ὠρμούσαν κατεπάνω του, τὸ ἀνέσχιζαν, ἔ, ὡς πεινασμένοι λύκοι, ἠρπαζαν τὸ κρέας ὃ εἰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου τὸ στόμα. Μ' ὅλα ταῦτα, ἦσαν ἀκόμη πολλοὶ, φυλάσσοντες τόσον ἠθικὸν αἰσθημα, ὥστε πρὸς σωτηρίαν ἑαυτῶν νὰ μὴ προξενώσι φθορὰν εἰς ἄλλους· τίποτε ὁμοῦ ὑπὲρ τοῦτο δὲν ἴσχυε νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀρετὴ των. Ἐὰν ἀξιωματικός τις ἢ στρατιώτης ἐπιπτε πλησίον αὐτῶν, ἢ ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ κανονίου, ματαίως τοὺς ἐπαρακάλει, ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος, θρησκείας, καὶ ἀγῶνος, νὰ τὸν συνδράμωσιν· οὐδ' ἐγύριζαν νὰ τὸν ἴδωσι· τὸ κλίμα εἶχε παγώσειν τὰς καρδίας των· ἡ ἀυστηρότης του εἶχε συστείλειν τὰ αἰσθήματα, ὡς καὶ τὰ πρόσωπά των. Παρὰ τὰ ἰδιά του πάθη κάνεις δὲν ἐσυλλογίζετο τίποτε ἄλλο· ὁ φόβος δὲν ἄφινε τόπον δι' ἔλεος. Ἡ περιφιλιαντία ἐκείνη, τὴν ὁποίαν πολλάκις προξενεῖ ἡ ὑπερβολικὴ εὐδαιμονία, πηγάζει καὶ ἀπὸ ἄκραν κακοδαιμονίαν· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶναι πλεόν συγχωρητὴ· καθότι ἐκείνη μὲν εἶναι θεληματικὴ, αὕτη δὲ ἀκούσιος· ἡ μία ἐγκλημα τῆς καρδίας, ἡ ἄλλη ὀρμὴ τις φυσικὴ. Τηρόντι εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἦτό τις ὁπωσοῦν συγγνώμης ἄξιος· διότι, καὶ ἐν μόνον λεπτόν ἂν ἐστέκετο, ἔβαλλεν εἰς ὄχι μικρὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτὸν του· εἰς τὸ μέσον τοῦ καθολικοῦ τούτου ἀφανισμοῦ, ὁποῖος ἐξήπλωνε τὴν χεῖρα εἰς τὸν